

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความชัดเจน ได้ข้อมูลที่ต้องการ ครบถ้วน เพื่อให้ได้ผลที่ได้จากการศึกษามีความถูกต้อง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตการศึกษาครั้งนี้ศึกษาจากการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามเป็นแนวทางร่วมกับการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลอื่นๆภายใต้ขอบเขตการศึกษาที่แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ขอบเขตเนื้อหา และขอบเขตประชากร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 ขอบเขตเนื้อหา

ขอบเขตเนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้คือต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตของผลิตภัณฑ์เรซินแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เรซินในปี พ.ศ. 2548 เป็นตามตารางที่ 3 - 1

ตารางที่ 3-1 แสดงรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เรซินปี พ.ศ. 2548

รายการ	รายได้จากการจำหน่าย (บาท)
1. ตุ๊กตาข่าโม	2,844,072
2. ตุ๊กตาช้าง	1,065,960
3. แจกัน	443,232
4. หมูทอง	224,332
5. ม้า	114,659
6. มังกร	113,864
7. สิงโต	93,952
8. ปลาโลมา	78,659
9. นางเปลือยดอกไม้	69,133
10. ที่เขี่ยบุหรี่	54,607
11. อื่นๆ	44,200
รวม	5,146,670

ที่มา: จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 3 - 1 แสดงรายได้จากการจำหน่ายปี พ.ศ. 2548 ตู๊กตาอย่าโม 2,844,072 บาท ตู๊กตาข้าง 1,065,960 บาท แจกกัน 443,232 บาท หมูทอง 224,332 บาท ม้า 114,659 บาท มังกร 113,864 บาท สิงโต 93,952 บาท ปลาโลมา 78,659 บาท นางเปลือยดอกไม้ 69,133 บาท ที่เขี่ย บุหรี่ 54,607 บาท และอื่นๆ (ตามที่ลูกค้าสั่งทำพิเศษ) 44,200 บาท

โดยในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษากับ ผลิตภัณฑ์ที่มีการจำหน่ายสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ ตู๊กตาอย่าโม ตู๊กตาข้าง และแจกกัน โดยมีรายละเอียดของการจำหน่ายผลิตภัณฑ์แสดงในตารางที่ 3 - 2

ตารางที่ 3 - 2 แสดงผลิตภัณฑ์ แหล่งจำหน่าย และราคาจำหน่ายต่อชิ้น

ผลิตภัณฑ์	แหล่งจำหน่าย	ราคาส่ง/ราคาปลีก(บาท)
ตู๊กตาอย่าโม	นครราชสีมา	180/200
ตู๊กตาข้าง	ภูเก็ต	20/35
แจกกัน	ทั่วไป	100/120

ที่มา: จากการสัมภาษณ์

จากตารางที่ 3 - 2 แสดงผลิตภัณฑ์เรซิน แหล่งจำหน่าย และราคาจำหน่ายต่อชิ้น ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ 3 ชนิด ได้แก่ ตู๊กตาอย่าโม ตู๊กตาข้าง และแจกกัน แต่ละผลิตภัณฑ์มีแหล่งจำหน่ายและราคาจำหน่ายซึ่งเป็นราคาส่ง และราคาปลีก ดังนี้

1) ตุ๊กตายาโม

ภาพ 3 - 17 ผลิตภัณฑ์เรซิน “ตุ๊กตายาโม”

จากภาพ 3 - 17 แสดงผลิตภัณฑ์เรซิน “ตุ๊กตายาโม” ของกิจการเรซิน ผลิตภัณฑ์ชนิดนี้มีแหล่งจำหน่ายหลักที่จังหวัดนครราชสีมาเนื่องจากเป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่นิยมแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักท่องเที่ยวหรือประชาชนในจังหวัดเองต่างก็นิยมไปกราบสักการะยาโมและซื้อรูปปั้นเพื่อเป็นของที่ระลึกและนำไปกราบไหว้บูชาที่บ้านของตนหรือนำไปเป็นของฝากกันมากกิจการได้บรรจุเพื่อส่งแหล่งจำหน่ายเป็นกล่อง ๆ ละ 60 ชิ้น กำหนดราคาส่ง 189 บาทต่อตัว กำหนดราคาจำหน่ายปลีกตัวละ 200 บาทต่อตัว

2) ผลิตภัณฑ์ตุ๊กตาช้าง

ภาพ 3 - 18 ผลิตภัณฑ์เรซิน “ตุ๊กตาช้าง”

จากภาพ 3 -18 แสดงผลิตภัณฑ์ “ตุ๊กตาช้าง” ของกิจการเรซิน ผลิตภัณฑ์ชนิดนี้มีแหล่งจำหน่ายหลักที่จังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวนิยมมาท่องเที่ยวจังหวัดหนึ่งในภาคใต้โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนิยมซื้อเป็นของที่ระลึก หรือแม้กระทั่งนักท่องเที่ยวในประเทศเองก็นิยมซื้อเพื่อนำไปสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนเองนับถือตามความเชื่อของแต่ละบุคคล กิจการได้บรรจุเพื่อส่งแหล่งจำหน่ายเป็นกล่อง ๆ ละ 100 ชิ้น กำหนดราคาส่ง 27 บาทต่อตัว กำหนดราคาจำหน่ายปลีกตัวละ 35 บาท

3) ผลิตภัณฑ์ แจกัน

ภาพ 3 - 19 ผลิตภัณฑ์เรซิน “แจกัน”

จากภาพ 3 - 19 แสดงผลิตภัณฑ์เรซิน “แจกัน” ของกิจการเรซิน ผลิตภัณฑ์ชนิดนี้มีแหล่งจำหน่ายสำคัญหลากหลาย แต่ส่วนใหญ่ถูกจำหน่ายในจังหวัดเชียงใหม่และสวนจตุจักร กรุงเทพมหานคร ลูกค้าส่วนมากซื้อผลิตภัณฑ์ไปใช้หรือตกแต่งมากกว่าเป็นของที่ระลึก กิจการได้บรรจุเพื่อส่งแหล่งจำหน่ายเป็นกล่องๆละ 30 ชิ้น กำหนดราคาส่ง 108 บาทต่อชิ้น กำหนดราคาจำหน่ายปลีกชิ้นละ 120 บาท

3.1.2 ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ สถานประกอบการเรซินจำนวน 7 แห่งที่เข้าร่วมโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ดังแสดงในตารางที่ 3-3

ตารางที่ 3 - 3 แสดงรายละเอียดสถานประกอบการการผลิตของผลิตภัณฑ์เรซินจำนวน 7 แห่ง

สถานประกอบการ	ตั้งอยู่ในอำเภอ	ลักษณะกิจการ
แห่งที่ 1	เมือง	เฟอร์นิเจอร์, เครื่องประดับ, ของที่ระลึกและผลิตภัณฑ์เรซินต่างๆ
แห่งที่ 2	เมือง	ผลิตผลิตภัณฑ์เรซินจำหน่ายเพียงอย่างเดียว
แห่งที่ 3	สันกำแพง	ร้านค้า
แห่งที่ 4	สันกำแพง	ร้านค้า
แห่งที่ 5	ดอยสะเก็ด	แผ่นภาพเรซิน
แห่งที่ 6	แม่ริม	ผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก
แห่งที่ 7	สารภี	จำหน่ายตุ๊กตานางสาวสติและเครื่องประดับของที่ระลึก

ที่มา: ไทยตำบล (2554 : ออนไลน์)

จากตารางที่ 3-3 แสดงถึง สถานประกอบการผลิตผลิตภัณฑ์เรซินจำนวน 7 แห่งที่เข้าร่วมโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) โดยตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาคัดเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงคือ สถานประกอบการผลิตผลิตภัณฑ์เรซินแห่งที่ 2 ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ที่ผลิตผลิตภัณฑ์เรซินจำหน่ายเพียงอย่างเดียว โดยทำการสัมภาษณ์เจ้าของกิจการ พนักงานบัญชี พนักงานการเงิน พนักงานสินค้าคงคลัง พนักงานการตลาด รวม 5 คน

3.2 วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการสัมภาษณ์โดยมีแบบสอบถามเป็นแนวทางการสัมภาษณ์เจ้าของกิจการและพนักงานจำนวน 5 คน ในสถานประกอบการแห่งหนึ่งในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

3.2.2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือวารสาร เอกสาร และบทความที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เผยแพร่ในระบบออนไลน์

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ลักษณะการทำงาน ระดับการศึกษา อายุ สถานภาพ วิธีการจำหน่าย การกำหนดราคา ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์เรซิน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการลงทุน ได้แก่ ที่ดิน โรงเรือน เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตของผลิตภัณฑ์เรซินและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร ได้แก่ วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิต และ ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนการผลิตของผลิตภัณฑ์เรซิน ได้แก่ รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เรซิน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามจะนำมาคำนวณหาระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value) และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (Internal Rate of Return) โดยมีรายละเอียดในแต่ละส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจ้าของกิจการและพนักงานผลิตผลิตภัณฑ์เรซินแห่งหนึ่งใน อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการลงทุน ค่าใช้จ่ายในการลงทุนเป็นเงินที่ต้องจ่ายในการลงทุนเริ่มแรก และในการศึกษานี้ค่าใช้จ่ายในการลงทุน ได้แก่ ที่ดิน โรงเรือน ยานพาหนะ และอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ ที่จำเป็นในการผลิต เช่น เครื่องเจียรไฟฟ้า เครื่องเจียรมอเตอร์ เตาก๊าซ เครื่องขัดเงา เพื่อนำมาคำนวณค่าเสื่อมราคาและพยากรณ์หาตัวเลขค่าใช้จ่ายในการลงทุนในปี พ.ศ. 2553 และปี พ.ศ. 2554

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร ต้นทุนการผลิตประกอบไปด้วย วัตถุดิบทางตรง เช่น น้ำยาเรซิน แป้งแคลเซียม ตัวม่วง น้ำยาขาว ตัวเร่งแห้ง ค่าแท็บทิม กวี ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิต เช่น ชันน้ำพลาสติก ถุงมือ กระดาษทราย

เป็นต้น และค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ ค่าน้ำมัน เป็นต้น และนำข้อมูลมาคำนวณหาค่าเสื่อมราคาและพยากรณ์หาตัวเลขค่าใช้จ่ายในปี พ.ศ. 2553 และปี พ.ศ. 2554

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนการผลิตของผลิตภัณฑ์เรซิน ผลตอบแทนหมายถึง รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ 3 ผลิตภัณฑ์หลักได้แก่ ฝักต่ายาโม ฝักต่าข้างและแจกัน เพื่อนำมาพยากรณ์หาตัวเลขผลตอบแทนในปี พ.ศ. 2553 และปี พ.ศ. 2554

ข้อมูลในส่วนที่ 2 - 4 นำมาวิเคราะห์ผลตอบแทน โดยใช้เครื่องมือทางการเงิน 3 วิธีได้แก่

1. วิธีระยะเวลาคืนทุน (Payback Period Method) คือ ระยะเวลาที่ธุรกิจต้องใช้ ในการหาประโยชน์จากการลงทุนและผลตอบแทนที่ได้นั้นจะเท่ากับเงินลงทุนพอดี หรือระยะเวลาที่ กระแสเงินสดสะสมของธุรกิจมีค่าเท่ากับศูนย์
2. วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value Method : NPV) เป็นวิธีการที่ใช้ ประเมินโครงการของธุรกิจที่จะลงทุนเป็นการเปรียบเทียบมูลค่าปัจจุบันของ กระแสเงินสดเข้ากับกระแสเงินสดออกของธุรกิจนั้น ๆ โดยคิดอัตราส่วนลดตามอัตราผลตอบแทนที่กิจการต้องการหรือตาม อัตราค่าลงทุน (Cost of Capital) ที่ประมาณไว้กับเงินที่จ่ายลงทุนครั้งแรก โดยใช้สูตรสำหรับกรคำนวณดังนี้

$$NPV = \left(\sum_{t=1}^n \frac{C_t}{(I+r)^t} \right)$$

เมื่อ

NPV คือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ

C_t คือ กระแสเงินสดที่ได้รับสุทธิในแต่ละงวด

r คือ อัตราคิดลด หรือต้นทุนค่าเสียโอกาส (Discount Rate)

n คือ จำนวนปีทั้งหมด

t คือ ปีที่ 1 ถึงปีที่ n

การประเมินผลลัพธ์จากการคำนวณ หากมูลค่าปัจจุบันสุทธิของธุรกิจนั้นเป็นบวกหรือมากกว่าศูนย์ แสดงว่าธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าอัตราผลตอบแทนที่ธุรกิจต้องการ และจะไม่พิจารณาลงทุนหากมูลค่าปัจจุบันสุทธินี้มีค่าเป็นลบหรือน้อยกว่าศูนย์แสดงว่าธุรกิจดังกล่าวให้ผลตอบแทนที่ต่ำกว่าอัตราผลตอบแทนที่ธุรกิจนั้นต้องการ

3. วิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (Internal Rate of Return Method: IRR) คือ อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในโครงการนั้น ๆ อัตราผลตอบแทนที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับทั้งหมดเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่ายทั้งหมด โดยใช้สูตรสำหรับการคำนวณดังต่อไปนี้

$$I - \left(\sum_{t=1}^n \frac{C_t}{(I+r)^t} \right) = 0$$

เมื่อ

I	คือ เงินจ่ายลงทุนเริ่มแรก
C _t	คือ กระแสเงินสดที่ได้รับสุทธิในแต่ละงวด
r	คือ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน
n	คือ จำนวนปีทั้งหมด
t	คือ ปีที่ 1 ถึงปีที่ n

การพิจารณาผลลัพธ์จากการวิเคราะห์ คือ

ตัดสินใจยอมรับและลงทุนในโครงการก็ต่อเมื่ออัตราผลตอบแทนที่แท้จริงมากกว่าอัตราดอกเบี้ยหรืออัตราผลตอบแทนที่ต้องการ (Required Rate of Return) หรือค่าของทุน (Cost of Capital)

ไม่ยอมรับและลงทุนในโครงการถ้าอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงน้อยกว่าอัตราดอกเบี้ยหรืออัตราผลตอบแทนที่ต้องการหรือค่าของทุน